1861 жылы жазда Баянауыл ауылында «Ак келін» колінін жагасында отырган Шорманнын Мусасы (1819-1887) деген заседательдін үйіне Агыбай батыр келеді. Ол үйде Кунанбай Оскенбаев (1802-1883) Каркаралы дуанынын ага султаны отыр екен. Кунанбай Агыбайды бурын кормеген екен, тек атын гана естіген. Карапайым киінген Агыбайды коріп, Муса Шорманулына: «Мына батырын кім? – депті. Сонда Муса мырза: «Бул кісі - озіміздін агай, кім екенін озі айтар, - дейді. Сонда Агыбай батыр откір козін Кунанбайга кадап:

- Токырайып отырып,

Тусті ме козін тотыга?

Жонін тауып сойлесен,

Кім конбейді жолдыга.

Тәнірім калап, жаркыным,

Басына бакыт конды ма?

Тәкаппарлык ішіне толды ма?

Алым еді газәзіл,

Тәкаппарлык кылам деп,

Акыры онын онды ма? – депті.

Мұны естіген Kунанбай орнынан ұшып тұрып, Агыбай батырга:

Ассалаумагалейкум, колынды бер, ага жан,

Бір созініз бір созбен асып кетті шамадан.

Әсер етті созініз кетпестей колым жагадан.

Колынды бер отініш, лаж жок баска тобадан, -

деп Агыбайдын колын алып, кешірім сұраган.

Әл-Фараби атындагы Казак ұлттык университеті

Филология факультетінін ага окытушысы – Бисенбаев Пазылбек